

Co przeżyłem na wygnaniu w Rosji.

Trzynastego kwietnia, 1940 roku w nocy przywleci do nas
sowieccy żołnierze i kahalali, nam się pakowaci.

Dali bół godziny do zbierania się. Po kaładowali nas
do auta, gdzie już były trzy rodziny. Na aucie stało
troch żołnierzy z karabinami. Przywieźli nas do
stacji i kaładowali do wagonów. Stałismy niecały dzień,
pod wieczór wyjechaliśmy. Wieczorem przyjechaliśmy,
do Motodeczna. Tam się przekładowaliśmy, do wogo-
nów sowieckich to było w nocy. Granicę przejechaliśmy
w nocy. Po stronie bolszewickiej było inaczej. Domy
małeńkie. Techałismy 17 dni, po drodze dawano
nam chleb i parę wazy kupa. Kawieźli nas na Uwał
do Bawłodawa. Stałismy tam parę godzin i stamtąd
jeszcze dalej przywieźli do jeziora, gdzie dobywano
sól, już choiby chcieli kawieśi nie było koleji. Było
strasznie głęzi my jeszcze, nie wiedzieli że to

jeziowo stane. Po jeziornie jezdziły pociągi. Całe
 było oświetlone. Miasteczko było maleńkie tam
 mieszkali robotnicy kirgizii którzy pracowali przy
 soli. Rano karali nam się wglądować gdyż żywi
 na nas czekały auta. Dwójka ludzi zostawiła tu
 tym miasteczku na robocie przy soli. Nas zawieźli
 do katchorju. Wszyscy płakali, gdyż zobaczyli takie
 rozwalane domy. Promendant przysłał wozy z
 polamanami katami i porożnikami po domach. Było
 bardzo ciasno, my spaliliśmy na ziemi. Próbota
 nam nie dawano mówili nam, że nie wolno nam
 dawac. Za mieszkania karali nam płacić od osoby
 20 rubli my zaś płaciliśmy 15 rubli od osoby miesięcznie.
 Chleba nam nie dawano. Namurwa ziemniaka ubrania za
 chleb. Później brat starszy pośrednik robote, miał wtedy
 15 lat do ziarna tam gdzie katchorzy tworzyły plan.
 Chodził codziennie 6 km. na robote, pracował bardzo

ciężko. 5 miesięcy pracował. Donas przyjechali eska-
 wedzi i zabrali nas na roboty na kole. Teżchaliśmy
 autami do Akmalesku tam katalowali nas do
 wagonów i powieźli na roboty w kierunku
 Kartaly. W miasteczku K Jesilu nam dali obiad
 i powieźli, do pierwszego rozjazdu, tam skierowali nas
 do baraków, które były już gotowe. Budowaliśmy
 tam mosty, było już tam lepiej niż w katchorze.
 Dawano chleb na robotnika 600g. na nie pracujących
 400g. Próbota było bardzo ciężko przy budowie mostu
 pracowały i dzieci od 12 lat. Pracowaliśmy tam rok.
 Przyjechali donas sowici i zabrali nam paspordy
 dali nam zaświadczenia. Polacy niechcieli dalej
 pracować. Promendant powiedział jeżeli dohonorujemy
 most, da nam wagony. Po skończeniu mostu dali
 nam 4 wagony i pojechaliśmy na południe.
 Tam już było nasze wojsko my byliśmy w

miasteczku Karasu. Boot poszedł do wojska.
 Mamusia postąpiła na pracę przy wojsku
 jako pracownica swata bieliny, wojskową mieszkalisimy
~~warzem~~ w namiocie. Na granicy wyjechalisimy razem
 z wojskiem. Tymczasem było już latwe bo wojsko nami
 się opiekowało.

Zanicki.

Zanicki

Genon Str. V-B.

10444